

Az aszfaltos, egy kilométer hosszú stadionpálya a tavalyi évvel megegyező vonalvezetésű volt

A JWRC bajnok Sordo legyőzte hibát vétő kollegáját

A nemzeti válogatottak versenyénél még ki lehetett védeni a francia elnyomást, ám Sebastien Loeb extra koronáját idén senki sem vehette el

Tavaly, amikor az egyedülálló, s rendkívül népszerű ROC (Race of Champions) verseny, a Kanári-szigetektől Párizsba költözött, nem lehetett előre tudni, hogy mennyire lesz népszerű a stadionos megoldás. Esméletlenül bejött, így kétség sem fért ahhoz, hogy egy darabig biztosan a Stade de France hatalmas küzdőtere nyújt majd otthont ennek a nemes vetélkedésnek. A rali világbajnokság ezidáig egyetlen női futamgyőztesének, Michele Mouton „szélszékisasszonynak” kitalációja 1988-ban indult hódító útjára, s azóta rendületlenül hódít. Az évek során persze nem csupán a helyszín, hanem a versenyformák is változtak, bár az alapkonceptió mindvégig megmaradt. Szinkronpályán, azonos típusú versenygépekkel kell bebizonyítani, hogy ki a jobb. Az elsősorban ralisokból

A GB Autósport csapat simán elintézte a németeket

építkező különleges kis versenyvilág, amelyben a legendák versenyét is megtartották anno, manapság már a nemzetek és a pályások ralisok összecsapásáról szól. Tavaly olyan csúcsmérkőzéssel kiegészítve, mint a világbajnokok összecsapása. Michael Schumacher ugyanis bevállalta a játékot! Az erősen francia identitású rendezvényen nem csak „megfagyott”, hanem bizonyított. Egyrészt, hogy piszok jól vezet, még a számára oly furcsa buggy-t is, másrészt, hogy igazi, a közönséget kiszolgáló, társasági ember. Nem lehetett előre kihirdetni, hogy majd ő nyeri a Loeb elleni csatát, tehát bevállalós is. Mert ugye arra sem lehetett számítani, hogy a másik versenyrészben jön majd egy fiatal finn és elkalapálja a hétszeres világbajnokot. (Igaz, ehhez az utcai Ferrari köhécselése is kellett.) Nos, erről csak azért tettem említést, mert idén a nagy Renault felvonulás ellenére az F1-es világbajnok nem vett részt a bulin. A „felhozatal” ennek ellenére igen erős volt, s mindenki kíváncsian várta, hogy az elmúlt év felfedezettje, Heikki Kovalainen megvédi-e torna győztes rangját. Persze Kovalainerről azt azért érdemes még megemlíteni, hogy az előző évben „csak” a Nissan világszéria győzteseként érkezett Párizsba, majd „világrengető” győzelme után (az AMS-ben is sokszor emlegettük, hogy jó lesz megjegyezni nevét) sikerült robbantania. A finn „kölyök” idén megkaparintotta a GP2 bajnoki koronáját, s olyannyira elnyerte Flavio Briatore bizalmát, hogy 2006-ban már a Renault F1 csapatának hivatalos tesztpilótái állását is magáénak tudhatja. Mindezek alapján a Bajnokok tornája akár komoly játéknak is tekinthető. Igen. Tulajdonképpen a látszat ellenére nagyon komoly a meccs. A résztvevők ugyan mindig mosolyognak, sőt vigyorognak, ugratják egymást, s jó bulit csapnak a rajelőkészítőben, de abban a pillanatban, amikor volánhoz ülnek, kökemény vicsgörgő versenyzők újra, s győzni akarnak, egytől egyig. Így van ez rendjén, s ettől jó, fergetegesen jó ez a rendezvény.

Idén nem röpöködtek a mínuszok a stadionban, viszont esett az eső. Az égi áldás ugyan nem riasztotta el a nézőket, ám a fedetlen csarnokban áztatta az aszfaltot, s a csúszós felület bizony több versenyzővel is kibabrált. A szigorú szabályok szerint ugyanis nem lehet büntetlenül elhagyni az aszfaltot, megérinteni a palánkot, illetve a technikai problémákat sem lehet orvosolni, azaz, ha valaki peches gépet kap, annak annyi. Tavaly pl. Schumi járt pórul, idén többen is „beszívtak” a Mégane váltójával.

A nemzetek viadalában a franciák Playstation néven futó csapata jutott el a döntőig, ahol a skandináv válogatott dán-svéd különítményével mérhették össze tudásukat. Bourdais (ChampsCar) és Peterhansel (terepriali) nem tudta megtörni a DTM harcosok lendületét, így a Kristensen–Ekstrom páros révén az északiak örülhettek. A bajnokok egyéni mérkőzésében a pályások és a ralisok külön táblán, egyenes kieséses rendszerben jutottak legjobbjaihoz. A pályásoknál a remek napot kifogó és hatalmas lelkesedéssel játszó Kristensen (a DTM-es dán pilóta „egyébként” idén szerezte meg hetedik Le-Mans győzelmét, amellyel rekordtartó) jutott csúcsra. A ralisok mezőnyében, a papírformának megfelelő, Gronholm–Loeb végjátékot láthattunk, ám a finn esélyeit gyengítette, hogy a menetet Citroen Xsara WRC-vel futották. Loeb, bár kapott egy sárgalapot (ez a kisebb szabálytalanságért járt) könnyedén ülte meg saját autóját, s győzött. A pályások és ralisok szuper összecsapásában Kristensen húzta a rövidet, egyrészt a Renault-val, másrészt a WRC-vel, utóbbit a pályahatárolóra fektette. Loeb viszont afeletti örömben, hogy tökéletes éves teljesítményét a bajnokok bajnoka trófeával is megfjejelte, a szabályokról is hajlamos volt megfeledezni. A boldogságában ugráló Sebastient a rendezőknek kellett rábeszélőniük arra, hogy hajtson át a célvonalon, hiszen a játéknak igazán csak akkor van vége, ha a kockás zászlót is látja.

Bessenyei Krisztina

A Skandináv Audi-DTM-es csapat nagyon összeszokottnak tűnt

A legendás ötös, a volánjánál pedig személyesen Jean Ragnotti

René Arnoux vezette a Renault 1977-es turbós F1-et

Sebastien Bourdais ChampsCar autójával is tett néhány kört

PÁLYACSÚCSOK

- 1'40,8116" – Heikki Kovalainen – ROC Car (2004)
- 1'44,0306" – Sébastien Loeb – Citroen Xsara WRC (2004)
- 1'42,2602" – Heikki Kovalainen – Peugeot 307 WRC (2004)
- 1'45,3851" – Heikki Kovalainen – Ferrari 360 Modena (2004)
- 1'43,4333" – Sébastien Bourdais – Porsche 911 GT3 (2005)
- 1'42,3108" – Renault Mégane Trophy – David Coulthard (2005)

VERSENYAUTÓK – 2006

- ROC Car: 1100 cm³, CBR (Honda buggy) 170 LE, 475 kg
- Citroen Xsara WRC: 1998 cm³, turbó, 300 LE, 1230 kg
- Porsche 911 GT3: 3597 cm³, boxer, 381 LE, 1350 kg
- Renault Mégane Trophy: 3498 cm³, 330 LE, 900 kg

Bajnokok tornája

Az álló sor baloldalon Fredrik Johnson, jobboldalon Michèle Mouton a verseny kitalálói és rendezői. Nemzeti csapatok balról: Németország – áll: Bernd Schneider, ül: Armin Schwarz; Playstation – Franciaország – áll: Sébastien Bourdais, ül: Stephane Peterhansel; Skandinávia – áll: Mattias Ekstrom – Svédország, ül: Tom Kristensen – Dánia; USA – áll: Travis Pastrana, ül: Jeff Gordon; Franciaország – áll: Jean Alesi, ül: Sébastien Loeb; Finnország – áll: Marcus Gronholm, ül: Heikki Kovalainen; Nagy-Britannia – áll: David Coulthard, ül: Colin McRae; Brazília – áll: Nelson Piquet Jr., ül: Felipe Massa; Benelux Államok – áll: Christijan Albers – Hollandia, Francois Duval – Belgium